

Из каква нѣжда е било да пострада, да сѫ распнѣ, да умре единъ Богъ? нѣмало ли є друго средство, за да сѫ извърши великото дѣло на човѣческото спасеніе: Твка сѫ почиюдете на крайнето Божие синесхожденіе. Залекъ Докрійский царь между другыты си законы, били поставили единъ законъ, да сѫ изваждатъ и двѣ очи на единъ прелюбодѣцъ; законъ твърдѣ справедливъ, да изгубва свѣтлинѣтъ на очиты си, най драгоцѣнното нѣщо на живота, който докача честѣтъ на другыго, којто е най драгоцѣнното нѣщо на свѣтѣтъ. Първѣтъ, който билъ престъпникъ този законъ билъ сѫдимъ неговъ сынъ, който сѫ уловилъ въ прелюбодѣйство, и тойзи твърдѣ справедливица царь отсѫдилъ да мѣ сѫ даде приличното наказаніе. Сичкыти князи молятъ царята, и моли го сичкыти народъ за да бѫде милостиивъ къмъ сына си, прѣемникътъ, и наследникътъ на царството мѣ, из той стон твърдѣ въ рѣшеніето си, и желае подобре да уварди закона си, нежели сына си. Из защото ходатайствата, и молбыты го отбѣсняватъ силно, начнжал да подмекнѣва, и да слыша не само правоосждіето си, и нѣ и отеческата любовъ. Правоосждіето, дѣмалъ, като размышлявалъ въ себеси, изысква да ослѣпїж сына си, защото е престъпникъ на закона ми: отеческата любовъ изысква да простижъ сына си, защото е рожба на утробата ми. Яко азъ презрѣ правоосждіето си, и го не накажиж както трѣбка, въ тойзи слѣчай съмъ неправеденъ сѫдїа; яко ли презрѣ отеческата си любовъ, и го накажиж, както трѣбка, тогави азъ съмъ немилостиивъ отецъ. Яхъ слѣчмо! и ако азъ цѣхъ да съмъ баща, защо да мѣ направишъ сѫдїа? Яхъ природо! и ако азъ цѣхъ да съмъ сѫдїа, защо да мѣ направашъ отецъ? из какъ? склонявамъ ли сѫ още? азъ съмъ праведенъ сѫдїа, правоосждіето е слѣпно, и не гледа ни лицето на виноватіѧ; из пакъ какво отсаждамъ? азъ съмъ чудолюбивъ отецъ, и любовкта е таъже слѣпа, и не гледа на вината (каваҳата) на виноватіѧ. Царь съмъ, и когато искамъ можъ да накажиж, и нѣ като царь, кога искаамъ, можъ и да простижъ. И пакъ да не опазиж ли единъ законъ, който съмъ положилъ? и да не опазиж ли единъ сынъ, когото съмъ родилъ? що да сториж азъ окамнѣй, и сѫдїа и отецъ! че да ли нещѣ има нѣкое средство за да запазиж и закона си, да запазиж и сына си? Ей, има. Твка трѣбва да сѫ извадатъ двѣ очи; нека сѫ извади едно отъ моиты очи, нека сѫ извади друго едно на сына ми;